

gen har ejet bygningen og i en periode af mindst samme længde, medens den skattepligtige har ejet bygningen, har anvendt den til et afskrivningsberettiget formål. Det følger af den foreslåede bestemmelse i 2. pkt., at den nedskrevne værdi ved opgørelsen af nedrivningsfradraget er den nedskrevne værdi, som denne kan opgøres efter afskrivningslovens § 21, stk. 2.

Efter afskrivningslovens § 22, stk. 2, gælder, at hvis betingelsen om ejertid og anvendelse til et afskrivningsberettiget formål ikke er opfyldt, kan tabet fradrages i det indkomstår, hvor ejendommen eller den del af ejendommen, hvor bygningen var beliggende, sælges. Formålet med reglen er at sikre, at der kan opnås tabsfradrag i det tilfælde, hvor bygningen ikke længere eksisterer og derfor ikke indgår i salgssummen for den solgte ejendom. Det vil sige, at der kan opnås fradrag for nedrivning inden 5 års ejertid, men fradraget sker i form af et tabsfradrag.

Det følger af den foreslåede bestemmelse sammenholdt med, at der i bestemmelsen i afskrivningslovens § 19 om afskrivning på delvist afskrivningsberettigede bygninger er henvist til afskrivningslovens § 14, at der kan foretages fradrag for nedrivning af delvist afskrivningsberettigede bygninger. For en blandet benyttet bygning vil den nedskrevne værdi skulle opgøres som den *gennemsnitlige* anskaffelsessum med fradrag af de foretagne afskrivninger efter reglerne i § 21, stk. 2, jf. lovforslagets § 1, nr. 15. På denne måde bliver den opgjorte nedskrevne værdi for bygningen den gennemsnitlige nedskrevne værdi for bygningen.

ad nedrivning af installationer

Efter afskrivningslovens § 22, stk. 1, 3. pkt., kan der foretages fradrag for nedrivning, når en afskrivningsberettiget installation i en ikke-afskrivningsberettiget bygning udskiftes eller nedtages endeligt.

Bestemmelsen er uhensigtsmæssig på 2 punkter. For det første kan der efter ordlyden af bestemmelsen ikke foretages nedrivningsfradrag for en installation, der udskiftes eller nedtages endeligt, såfremt installationen i nedrivningsåret ikke anvendes til et afskrivningsberettiget formål, men kun hvis den anvendes til et afskrivningsberettiget formål. Det findes rimeligt at indrømme fradrag ved udskiftning eller endelig nedtagning af en installation, selvom den ikke anvendes til et afskrivningsberettiget formål på det tidspunkt, hvor nedrivningen sker.

Det foreslås derfor at ændre bestemmelsen således, at det er en tilstrækkelig forudsætning for nedrivningsfradrag, at der er afskrevet på installationen efter § 15, stk. 2 eller 3, dvs. at der enten aktuelt afskrives

på installationen efter afskrivningslovens § 15, stk. 2 eller 3, eller der tidligere har været afskrevet på installationen efter § 15, stk. 2 eller 3.

For det andet er det urimeligt, at der ikke kan foretages nedrivningsfradrag for installationer i afskrivningsberettigede bygninger. I en række tilfælde vil en installation, der tjener en afskrivningsberettiget bygning skulle afskrives særskilt efter afskrivningslovens § 15, stk. 2, idet den ikke kan afskrives efter afskrivningslovens § 15, stk. 1, som en bestanddel af den bygning, som den betjener.

Der bør være adgang til nedrivningsfradrag for installationer, uanset om installationen befinder sig i en afskrivningsberettiget bygning eller i en ikke-afskrivningsberettiget bygning. Dette følger af den foreslåede bestemmelse som der er redegjort for ovenfor, hvorefter der kan foretages nedrivningsfradrag for installationer, som der er afskrevet på efter § 15, stk. 2 eller 3.

For en blandet benyttet installation er det nødvendigt med en præcisering af, hvorledes den nedskrevne værdi skal opgøres i forbindelse med nedrivning, idet den nedskrevne værdi efter den foreslåede bestemmelse i afskrivningslovens § 21, stk. 4, jf. lovforslagets § 1, nr. 16, opgøres som den fulde anskaffelsessum reduceret med de beregnede afskrivninger. Nedrivningsfradraget skal derimod kun udgøre den del af den nedskrevne værdi, der svarer til den erhvervs-mæssigt anvendte del.

Det foreslås derfor i 4. pkt. fastsat, at for installationer, hvorpå der er afskrevet efter § 15, stk. 3, opgøres nedrivningsfradraget som den del af den nedskrevne værdi opgjort efter afskrivningslovens § 21, stk. 4, som svarer til forholdet mellem de i alt fratrukne afskrivninger og de samlede beregnede afskrivninger.

For en blandet benyttet installation, hvorpå der er afskrevet efter afskrivningslovens § 15, stk. 3, skal den nedskrevne værdi ved opgørelsen af nedrivningsfradraget opgøres som den andel, som de skattemæssige afskrivninger udgør af de beregnede afskrivninger, sat i forhold til anskaffelsessummen reduceret med de beregnede afskrivninger, jf. iøvrigt principperne i bestemmelsen i § 21, stk. 4.

Det foreslåede 5. pkt. i bestemmelsen svarer til det gældende 4. pkt., idet bestemmelsen dog også skal finde anvendelse for installationer. For installationer vil der ligesom for bygninger gælde, at de skal have været ejet i mindst 5 år og i en periode på mindst 5 år, have været anvendt til et afskrivningsberettiget formål. En sådan betingelse gjaldt ikke efter den tidligere afskrivningslov. Der bør imidlertid gælde samme betingelse for installationer som for bygninger.